

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentiss Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

Artic. VI. Occursus manuum SS. Virginis cum illis Infantis Jesu.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

di; non nisi rerum presentium aucupamur oblectationes; per turis & caducis inhaeremus bonis, affixi terrae, aeternorum bonorum quasi omni exuti spe & expectatione: Nonne igitur & in hoc opponimur illi?

Tandem & Spiritus Sanctus erat in eo: id est, Spiritus Sanctus erat quasi anima animae ipsius, dirigens ipsum in omnibus vijs ac semitis ejus. Et nos referti sumus toti Spiritu mundi, oppressi amore proprio, qui facere nos cogit id omne, quod ipsi placet. An igitur admiratione percellat nos, ignava & vecors insensibilitas nostra? Amplectamur eandem, quantum

poterimus, dispositiones, quibus fuerat instructus Sanctus Senex Simeon, quando excepit Infantem JESUM brachijs suis: Simus justitiamorati, expectantes & sperantes res caeli; Et si ultra hoc Spiritus Sanctus repleverit corda nostra, eosdem habebimus affectus & sensa, excepturi eundem Infantem JESUM in cordibus nostris per sanctam Communionem.

Sic perquam digne locutus est de occursum oculorum, tum cordium; ut suis stare promissis, residuum erat, ut loqueretur nobis de occursum manuum; & ecce, quam ratione de hoc suum formaverit discursum.

ARGUMENTUM.

Occursus manuum Sanctissima Virginis cum illis Infantis JESU.

ARTICULUS VI.

Quando manus Dei & manus Sanctissimae Virginis sibi invicem occurrunt, simulque concurrunt, ad perficiendum unum idemque opus, judicari potest, quantum id sit perfectionis, quantum momenti ac ponderis. Jam ecce ambo accedunt Templum: Quid magni operis molientur ibi? Tractatum eunt cum Majestate Dei in loco totius orbis augustissimo: ambo suas relictas habent manus thesauris maximis; eoquod praestanda incum-

bat ipsis perquam magna solutio, tamque res pretiosa sint illis emenda, ut valoris & pretij sint infiniti.

Filius manus habebat plenas pretio infinito, quod solvere debebat ad redimendos omnes peccatores, juxta rigorosam legem justitiae Dei Patris sui: Et Mater portabat in manibus suis pretium, quod expendere debebat, ipsa ad redimendum primogenitum suum, juxta quod Leviticorum Lex praeeperat. *Primogenitum tuum pretio redimes.*
Cujus

Cujus ponderis igitur admirandum hoc erat negotium, quod tractabatur ex occurſu manuum Matris & Filij Dei, cum actum fuerit de redimendis non ſolum cunctis peccatoribus, ſed etiam de redimendo ipſorum Redemptore.

*Mis Chri-
ſtu dat ſe
tam inte-
grum ad
no redi-
modum
magno pre-
tio, & qua-
ſi*

D. vine JESU, Omnipotens Redemptor hominum, ad te porrigimus manus, & in te ſolo collocamus omnem ſpem noſtram: Tu eo nomine veniſti è cælo in terras, ut nos redimeres: Tu te iſtis coram Majeſtate Dei Patris tui eum ob finem; nos pluribus obſtringimur ipſi nominibus, quàm ut hæc debere poſſimus, ſolve pro nobis, nõsque redime: facit iſ illud tantã cum abundantia, tamque magnificã cum liberalitate, ut non ſolum det omnia ſua bona, ſed totum integrum det ſeractiſum, & abſque ullã reſervatione. O munificentiam amoris incomprehenſibilem! O exceſſum bonitatis! Ô ſtupendam miſericordiæ abundantiam!

*Valor ani-
me ſoltra
ut magis*

Nõne vides, ſapientia infinita, te dare nimium? Eheu! nullius valoris nos ſumus, tu probè id nõſti; Et minima ſolutionis tuæ pars multò majoris erat pretij, quàm tota natura humana. Id novi, reſponderet tibi; ſed conſultò redimere te volo *pretio magno*: ut agnoſcas, quanti tuam æſtinem animam, cum tantum illi deſignem pretium; tibi que oſtendam, quàm ardentè te poſſidere deſiderem.

Sed adorande mi Salvator, ſi tanto emis id pretio, quòd nullius eſt valoris, quid dari, quid expendi poterit ad te redimendum, qui valoris es infiniti? eò quòd oporteat te ipſum redimi, cum ſis primogenitus & ita lex præcipiat: *Exod. 13. Primogenitum tuum pretio redimes. v. 13.*

Veni Sanctiſſima Virgo, obſequere huic Legi, redime Filium tuum Unigenitum, redime Redemptorem omnium peccatorum: Tu nõſti ipſius valorem; quid dabis, ut compares tibi ipſum? Eheu! redimit ipſum pretio vilifimo; non omne Indiarum dat aurum, non omnes Orientis margaritas, non coronas dat & imperia; nonniſi duos pendit & expendit turtures, & nonnullos argenti Siclos. Si Deus caro veniret pretio, impenſas nemo faceret ad comparandum illum; desperarent pauperes de ipſius poſſeſſione, eò quòd non haberent, unde emereut; divites ipſi, qui plerumque ſunt magis avari, de faciendis ſibi conquererentur impenſis: pluriſimi in mundo, quibus ſummè vileſcit, nolent ipſum tanti emere, quanti pugillus eſt paleæ. Et tandem nemo non ſe excuſaret, ſi magni conſtaret Deus.

*Cur juſte
Chriſtus
redemptus
ſit vilis
pretio à ſa. Virg.
glat.*

Sed ô prodigium bonitatis ipſius! qui nos tantò redimit pretio, tam parvo impertitur ſe nobis, ut nullus ſit pauper in orbe, qui ipſum comparare non poſſit facill. me. Vis nõſſe, quo ſit pretio & quanti

s. Augustis. confiter, ut habeas ipsum? Sanctus Augustinus dat desuper responsum nemini non summè consolatorium, ed quòd facillimam omnibus reddat ipsius acquisitionem: Audi, quid respondeat: *Tantum valet, quantum habes, da te illi, & habebis illum.* Respectu tui nec majoris nec minoris est, quàm quod habes; pretium ipsius accommodat se tibi; da ipsi totum, quòd es, & tanti emisti ipsum, quantum desiderat.

Pauperes fati habent, & divites non fati habent ad emendū bonum in spiritum.

Venite pauperes, venite confidenter, ne metuatis repulsam, abundè est vobis ad emendum Deum, modò totum deris illi, quòd habetis. Venite divites, & habebitis illum; sed ne credite, habituros vos illum, pretio pauperum; nullis parcite impensis, quando dederitis totum, quòd habetis, non erit nimium, ad acquirendam inestimabilem possessionem Dei: *Tantum valet, quantum habes.*

O Deus bone! quàm nova hæc forma est justitiæ, ubi non attenditur valor ipsius rei, sed potentia ejus, qui illam vult habere; sive det multum, sive det parum, haud refert, modò det, quòd habet. Verum igitur est, neminem esse vel nimis pauperem, vel nimis divitem, ad acquirendam, si velit, possessionem Dei. Ditiores emunt ipsum carius, & pauperiores minus caro ipsam emunt; nonnullis stetit magnis divitijs, muneribus, honoribus, dignitatum gradibus;

quæ omnia oportuit ipsos dare, ut sibi compararent possessionem Dei: Alijs contra stetit nonnisi minimo, exiguis rebus, ac omnino laceris, & exesa jam putredine naviculâ; nec compulsi sunt ad plus dandum, quàm hoc parum, quòd habebant.

In negotiatione mundi divites emunt facilius quàm pauperes, cum plus habeant, unde solvant; sed in mercaturâ cæli facilius emunt pauperes, quàm divites, ed quòd minus habeant, quòd solvant. Nonne etiam videmus, quòd Evangelium illos declarat Beatos, asserens ipsos esse divites possessione regni, ed quòd possederint nihil. Hem, unde id emerunt? emerunt id pro nihilo, quia nihil habuerunt, & quia coacti non sunt dare plus, quàm habuerint. Deplorat econtra infelicitatem divitum, quando dicit, prodigium esse, si intrent in regnum cælorum, & unquam acquirant possessionem Dei, ed quòd plus solvendum illis sit, & dandum id omne, quòd habent: *Tantum valet, quantum habes.* O vae! vae vobis divitibus! quàm difficile est vobis acquirere possessionem Dei, ed quòd divites sitis nimium, ad illud emendum? oportet vos dare omnia, quæcunque habetis: Hem! quâ ratione vos resolvatis ad præstandum tam ingentem solutionem?

Apostoli, Sanctus Petrus & Sanctus Andreas, Sanctus Jacobus & Sanctus

Sanctus Joannes, qui omnes simplices erant piscatores, emerunt illud tam facile, ut emptiois partem fuerit peractam unico verbo, eoque nil habuerint, quo solverent: sed dives ille adolescens, cuius mentionem facit Sanctus Matthæus, obtinere nunquam potuit emptiois suæ finem, eoque nimium dives esset ad solvendum id, quod fuerat impendendum, sibi que depromendum è marsupio: hinc abs eo, quod quidquam faceret, recessit tristis, & mansit afflictus. O quantam tristitiæ hujus habuit causam! Nènnè ipsemet Dominus tantâ ex eo fuit motus commiseratione, ut suspiraret amarissimè, gemeret ac defleret infelicitatem illius, aliorumque divitum, faciens desuper horrendam hanc exclamationem, quæ tremore concutere deberet omnes: *Filii mei, quam difficile est divitem intrare in regnum cælorum; difficilius id ipsi est, quam sit Camelo transire per foramen acûs!* Hæc quomodo posset id facere? Non posset id unquam, nisi per ingens miraculum; requiritur ad hoc tota fortitudo brachij omnipotentis Dei.

Munde obcæcate, munde stupide, ac prorsus hebes, eheu, tu nihil vides ex splendidâ hæc Evangelij veritate, quæ clarior est plenâ meridie; applauditur tibi, eoque dives sis; afficeris honore, eoque dives sis; promulgaris beatus, eoque dives sis; ipsemet compla-

ces tibi, teque constitutum credis in paradiso, eoque dives sis; interim astra cæli ingemiscunt & deplorant infelicitatem tuam, eoque nimium sis dives ad emendum possessionem Dei, adeoque proximus periculo, ne priveris illâ in æternum.

O Bone Deus! in quantas devolveris angustias! Dicas quid volueris, quicumque divitijs tuis apponis cor tuum, nec ab illis pro quocunque avellere id voles. Quarite effugia ex omni, quâ potueritis, parte, o mundi divites, vos estis perditæ: Si enim non creditis Evangelio, eritis damnati cum omnibus infidelibus: *Qui non credit, jam judicatus est;* si illi creditis, eritis perditæ cum malo divite, eoque luculentis verbis dicat vobis, difficiliorem vobis fore introitum in regnum cælorum, quam Camelo sit transitus per foramen acûs: Eheu! attende tibi, sed attende hic tibi bene; invigila æternitati tuæ, sed invigila illi bene. Validissimum hoc dilemma est: *Sive credas, sive non credas, damnatus es.* Defende te, quacunque ratione poteris, contra terribilem hanc veritatem, quære portam; quâ subducas te illi; quò magis id ponderabis, eò magis id impossibile videbis.

Hic Glycas, qui se offensum & etiam paulisper ex hoc discursu sensit perterritum (quia dives erat, & divitias adhuc accumulare quærebat; aucupabatur enim anxie pin-

Joan. 2, 18.

Non nisi maximè cum difficultate salvantur divites.

Veritas dicitur sæpè offendit, sed propterea abstinendum a qua

superioriori peccato eminebat offensionem Dei, quam divites,

Tristes Dei deplorat infelicitatem suam.

Matth. 19.

citius peram afflicti- divitiam

Observa hoc exemplum, hincque discitium, & ac obcæcari te suas à divitijs,

est ab illius
annuntiatio,
more.

que aliquod beneficium) reposuit, & voce admodum asperâ dixit: Ad quid dicere hæc omnia, nisi ut in desperationem agantur omnes, quis enim tandem est, qui.... Tandem melius, replicuit quantocyus alter, quin absolvere permetteret ipsum, quod dicere volebat; tandem melius, quod omnes mundi divites desuper desperent: Siquidem maximus mundi error est, quod semper intrare speret Regnum cælorum, plenus divitijs, reluctante Evangelio, & reluctanti- bus omnibus verbis ex ore JESU Christi, qui ipsissima est veritas, profectis. Tandem melius, quod ex sanctâ quâdam desperatione, quâ diffidunt, divites se simul & salvos esse posse, suis se exuant divitijs, omnem potissimum abstra- hant ab ijs cordis affectum, libera- liter disperantur illas inter greges pauperum, nonnisi necessaria reti- nentes, sicut omnes fecerunt San-

cti, qui vixerunt in mundo; vel etiam, quod omnino illas relin- quant, uti fecerunt Apostoli, ad sequendum tantò facilius JESUM Christum, & uti faciunt adhuc omnes, qui se devotent Monaste- rij. Ecce laudabilem & sanctam desperationem, quam insinuare optarem cordibus omnium divi- tum in mundo: Sed heu, paucis- simos semper reperire est, qui pro- tuere velint in auspiciam adeo de- sperationem; siquidem sperabant semper non obstantibus ijs omni- bus, quæ dici possunt: Quod dif- ficile nimirum sit, divitem esse & salvum.

Sed revertamur aliquantisper, ut videamus, quid Sanctissima Vir- go fecerit in Templo, & qualis obtulerit munera, ad redimendum Filium suum Unigenitum, per quod concludemus, fructumque hauriemus ex totâ nostrâ Con- sultatione.

ARGUMENTUM.

Quid significent munera, quæ Sanctissima Virgo obtulit ad redimendum Divinum suum Filium.

ARTICULUS VII.

Documen-
tum datum
à Sanctissi-
ma Virgine
ad acqui-
rendam
possessionem
Dei.

Suppeditat hic Sanctissima Vir- go, quæ pauper erat, humi- lis & simplex, egregium sanè documentum divitijs, elatis, & sapientibus, illisque facilem sug- gerit modum acquirendi, si velint possessionem Dei, ita, ut non im-

pediantur vel suis divitijs, vel suis dignitatibus, vel suis scientijs. Si bene indagent, quid ipsa fecerit, videbunt illam nihil obtulisse ex his omnibus; ipsi sufficit offerre tur- tures, ad redimendum divinum suum Filium: *par. daturum, au-
dus*